

Professor: Aktiv dødshjælp er blevet en potentiel løsning på al lidelse

JENS FROM LYNG

24. marts 2017 00:00

Hollandsk dokumentar om dødshjælp viser ifølge hollandsk professor, at Holland er langt nede ad den glidebane, som vi herhjemme diskuterer. **Foto: Skærbillede fra "Levensindekliniek"**

I debatter om aktiv dødshjælp bliver der ofte talt om en hypotetisk glidebane, der rykker grænserne for det etiske spørgsmål. Denne glidebane er blevet konkret og virkelig i Holland, lød det i går til seminar på Aarhus Universitet

Det hollandske ord ”huppekee” er slang og betyder noget i retningen af, ”lad os bare gøre det”. Ordet er blevet synonym med en betændt sag om aktiv dødshjælp i Holland, som Kristeligt Dagblad beskrev i februar. Et tv-hold har lavet en dokumentar, der følger en 68-årige dement kvinde i tiden op til, at hun får en dødelig indsprøjtning på en klinik for aktiv dødshjælp.

Sygdommen er så fremskreden for kvinden i dokumentaren, at det tydeligvis påvirker hendes sprog. Når hun taler om sin beslutning om at modtage aktiv dødshjælp, siger hun blot ”huppekee”. Bortset fra det er der ingen synlige tegn på hendes sygdom. Hun kan for eksempel køre bil.

På dagen hvor hun modtager indsprøjtningen, sidder hendes familie rundt om hende. Men pludselig virker hendes beslutning om at modtage dødshjælp ikke så velovervejet som tidligere. Da hun bliver prikket af nålen, siger hun ”av”, og trækker armen til sig. Hendes familie må overtale hende til at sidde stille og være tapper. Inden hun dør, kan man høre hende stamme ordene:

”Forfærdeligt. Det er forfærdeligt.”

Theo Boer er professor i værdietik ved Det Teologiske Universitet i Kampen i Holland. Han er tidligere medlem af en kontrollkommission for aktiv dødshjælp i Holland og er i kraft af den tilsat som inviteret til et seminar om

OK

Læs mere

aktiv dødshjælp arrangeret af Folkekirkens mellemkirkelige Råd, Aarhus Universitet og Konferencen for Europæiske Kirker.

Han bruger historien om ”huppekee”-sagen til at illustrere, at den hypotetiske glidebane, man taler om i debatter om aktiv dødshjælp, er blevet konkret og virkelig i Holland. Sagen viser, at fortolkningen af reglerne i forbindelse med aktiv dødshjælp bliver bredere og bredere, siger han. For hvordan kan man sige, at kvinden havde truffet en velovervejet beslutning, når der er tegn på tvivl til sidst?

”Når jeg er i Danmark, føler jeg, at jeg er tilbage i Holland i slutningen af 1980’erne. I diskuterer på samme måde, som vi gjorde. I taler om, at det kan blive en glidebane, og det kan jeg bevidne er tilfældet i Holland. Aktiv dødshjælp er gået fra at være sidste udvej for lidende syge uden bedringsudsigter til at være en potentiel løsning på al lidelse,” siger han.

De andre oplægsholdere er Ole Hartling, overlæge på Vejle Sygehus og tidligere formand for Det Etske Råd, Ulrik Nissen, lektor og afdelingsleder på teologi på Aarhus Universitet og Birgitte Bjørn Stimpel, hospitalspræst på Bispebjerg og Frederiksberg Hospital.

Ole Hartling mener, at der er stor opbakning i samfundet til en afkriminalisering af aktiv dødshjælp, fordi vi idealiserer det frie valg.

”Vi taler mindre om døden, fordi vi ikke kan forstå dens berettigelse. Den repræsenterer en magtesløshed hos os, som vi forsøger at fortrænge ved at tage kontrollen over den gennem retten til aktiv dødshjælp,” siger han.

Han fortæller, at han ofte modtager opkald og e-mails fra skolebørn, der skriver opgaver om aktiv dødshjælp. Han kan mærke, at mange af disse elever er skrāsikre og er præget af tanken om, at det frie valg trumfer andre argumenter. Så han forsøger altid at besvare dem så omhyggeligt som muligt for at skabe tvivl hos eleverne.

”Mange nævner, at vi afliver dyr, når de lider, for at være barmhjertige. Hvorfor gør vi ikke det med mennesker? Hvorfor behandler vi dyr bedre end mennesker, spørger de. Hvis jeg har dem i telefonen spørger jeg altid tilbage: ’Jamen, vil du da gerne behandles som et dyr?’,” siger han.

Ole Hartling kalder det problematisk, at et ord som værdighed er blevet en fast del af argumentet for aktiv dødshjælp. Det samme gør Ulrik Nissen fra teologi på Aarhus Universitet. I hans oplæg spørger han, hvem der afgør om et menneske har værdighed:

”Er værdighed afgjort af vores færdigheder? Er spædbørn og demente mindre værdige? Hænger vi vores værdighed op på færdigheder, siger vi dermed også, at værdighed er betinget. Det er problematisk, for vi begynder vores liv med at være afhængige af andre, og mange slutter det med at være afhængige af andre,” siger han.

Den hollandske professor Theo Boer slutter sit oplæg med at diskutere et aktuelt hollandsk lovforslag om, at raske ældre skal have mulighed for aktiv dødshjælp. Endnu en udvikling i glidebanen, mener han.

”Denne glidebane vidner om, at vi har fået et usundt syn på døden. Som teolog håber jeg på evigt liv. Men jeg mener, at jeg skal leve mit nuværende liv, som om der ikke er et efterliv. Mange har en romantisk forestilling om, at døden er en terminal, hvor du rejser mod en tropisk ø og møder alle dine kære. Men hvad ved vi egentlig om efterlivet?”.

kommentarer

Du skal have en Facebook-profil for at kunne kommentere denne artikel. Husk at brud på debatreglerne kan medføre, at dine kommentarer bliver fjernet, og din profil udelukkes fra debatten. [Læs mere om retningslinjerne for vores debat her.](#)

0 kommentarer

Sortér efter

Ældste

Tilføj en kommentar ...

[Facebook Comments Plugin](#)

Telefon: 33 48 05 00 | Abonnement: 33 48 05 05 |
Annoncer: 33 48 05 00 | Læs mere om [ophavsret](#) og [persondatapolitik](#) | © 2016 Kristeligt Dagblad,
Vimmelskaftet 47, 1161 København K

Websitet anvender cookies til at huske dine indstillinger, statistik og at målrette annoncer. Denne information deles med tredjepart.

OK

Læs mere